

Dittrich Panka

Öldöklő taposóban...

Ott sírt lenn, az ajtófélfának dőlve,
míg fenn a felettesei vihogtak...

Épp lementem. Mi a baj? - kérdem tőle,
mire elmondja, könnyekkel küszködve,
nem bírja a háta, sem a dereka,
a ládákat nap mint nap emelgetve
kiújult megint gerincén a sérve,
fél, kórházi ápolás lesz a vége,
most a nagyobbik fiát várja éppen,
mert ne jöjjön egy mentő sem ő érte...

Ott sírt lenn, az ajtófélfának dőlve,
míg fenn a felettesei vihogtak...

Hallgattam, ahogy fájdalmasan nyögte.
Hangosan szóltam: lásd, ez lett belőle!
Hiába mondtam, ne egyedül emeld
a több literes zsugor-ásványvizet,
neked ettől többet senki nem fizet...!
Az egészség mindennél többet jelent!

Ott sírt lenn, az ajtófélfának dőlve,
míg fenn a felettesei vihogtak...

"mert nincs ember, aki itt cipekedjen
mert nincs ember, ki mindent elviseljen..."

Olvastam fejére, könnyes arcára:
Mi lesz majd veled, ha lerokkan végleg?
Eljött az idő hallgasson magára,
a saját bőrét hogy viszi vásárra,
senki nem köszöni sem most, sem holnap,
hogy teszi magát hullára nyúzottan!

Ott sírt lenn, az ajtófélfának dőlve,
míg, fenn a felettesei vihogtak...

Kellett ez neked? Hiába dumáltam?
Add a munkát végre a sok sumáknak!
Szólj a főnöknek, nem bírja a hátad,
hogy ez sok plusz teher miként megárthat!

Ott sírt lenn, az ajtófélfának dőlve,
míg, fenn a felettesei vihogtak...

Ő hiába szólt, a főnök esküszik.
"csinálja tovább, ők aztán becsülik..."

Ripakodtam rá azért, hogy meghallják:
Nem emelhetsz súlyt, ha sérved is tudják!
Gonosz emberek, lelketlen boszorkák,
ha beteget betegebbé kínozzák!
Majd megtudják, milyen a sok krumplis zsák
míg táppénzen vagy, a hagymát ők hordják!

Ha majd felgyógyulsz, kérd, hogy orvosolják,
hogyan nehéz árut nyakadba ne sózzák!

Ott sírt lenn, az ajtófélfának dőlve,
míg fenn a felettesek susmusoltak....
sejtettem, hogy így minden szót hallottak...
Aztán három hétig nyomta az ágyat,
majd visszatért, ismét jött a munkára.
A főnökök jobb beosztásra fogták,
nem kellett kérni, önszántukból adták.

Ott nevetett lenn, amikor meglátott,
azt mondta nekem, hogy velem álmodott,
örüljek vele, könnyebb munkát kapott.
Én pedig csak magamban mosolyogtam,
így győzhet ember örült taposóban...